

متن پرسش

سلام: معنی این ابیات مثنوی رو می خواستم این همه گفتیم لیک اندر بسیج بی عنایات خدا هیچیم هیچ بی عنایات حق و خاصان حق گر ملک باشد سیاهستش ورق ای خدا ای فضل تو حاجت روا با تو یاد هیچ کس نبود روا تکیه بر لزوم عنایات خاصان حق در کنار عنایات حق و اینکه با یاد حق یاد هیچکس روا نیست. لطفا به این موضوع هم اشاره کنید که آیا کسی می تواند عنایات حق را بدون مسیر خاصان حق دریافت کند یا الزاما و همه باید از این مسیر بروند و راهی جز این وجود ندارد و هیچ انسان متعالی وجود نخواهد داشت الا اینکه عنایات خود را از حضرات معصومین (ع) و حضرت صاحب الزمان (عج) گرفته باشد و اینکه شیعه به معنای واقعی کلمه باشد. و نتیجه اینکه از عرفا هیچکدام نمی توانند اهل سنت باشند.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: معنای شعر روشن است. آری! در مسیر رسیدن به حقیقت، سنتی باید در مقابل ما باشد، انگیزه‌ی رجوع به حضرت حق کافی نیست. لذا با نظر به سنت اولیاء الهی که تعین سیر الی الله هستند، می‌توان مسیر رجوع به حق را به درستی طی کرد. موفق باشید